

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 7. Aquarium Monstra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

in alto quodam monte, vbi est lacus, quē ex lachrymis Adami & Euæ, cùm ab angelo ē Paradiso expulsi essent, ortum fabulantur. Et quia de aquis loqui cōspimus, ad aquas porrō eamus.

§. VII.

Aquarum Monstra.

Plin. I'z.
nat hist.
cap. III.
Plura de
mirabili-
bus aqua-
rū idem
lib. 31. c. 1.
& seq.

Aquis sua monstra esse quis dubitet, cùm nonnullæ vel ipsæ sint monstrosæ? Nam nec aquarū natura à miraculis cessat. In Ciconum flumine, & in Piceno lacu Velino lignum deiectum, lapideo cortice obducitur: & in Surio Colchidis flumine adeò, ut lapidem plerumq; durans adhuc integat cortex. Similiter in flumine Silaro, ultra Surrentum non virgulta modo immersa, verū & folia lapidescant. In Dodone Iouis fons cùm sit gelidus, & immersas faces extinguat, si extingueantur, accedit. In Illyrijs supra fontem frigidum expansæ uestes accenduntur. Iouis Hammonis fons interdiu frigidus, noctibus feruet. In Falisco omnis aqua pota candidos boues facit: in Bœotia amnis Melas oues nigras: Cephisus ex eodem lacu profluens, albas: rursus nigras Penius, ruffasq; iuxta Ilium Xanthus, unde & nomen amni. In Ponto fluvius Astaces rigat campos, in quibus pastæ ni-

gro

gro lacte equæ gentem alunt. In Carrinensi Hispania agro duo fontes iuxta fluunt, alter omnia respuens, alter absorbens. Amnes retrò fluere, & nostra vidi atas, Neronis Princis annis supremis. Hæc si naturæ sunt opera potius, quam monstra, sunt tamen mirabilia; neque omnia seruant naturæ tenorem, cui saltem aduersum est, ut flumina in caput reuocent liquorem, nullo terræ motu exterrita. Neque solita lege accidit prodigium, vt cùm Dionysius iunior suo principatu pelleretur, mare, uno integro die, dulcesceret.

VIII.

Duo Nilotica vel Monstra, vel
Spectra.

In ipsis autem aquis, vel ab ipsis haud raro vera monstra proueniunt. Ut enim immania illa, & sua se vastitate prodentia mendacia hīc non immisceam, quæ Lucianus, in duobus libris *verarum historiarum* recenset, ex vero notus est S. Maclouij piscis, pro insula habitus, in quem & vectores exscenderunt, & S. Maclouio sacrificanti adfuerunt. Mena Ægypti præfecturam gerente, in Nilo flumine mira quædam & inopinata apparuerunt. Nam cùm

Præfe-

Theoph.
Simocata
talib 7a
historie